

AZ ELSŐ HÚSVÉT

A zarándok azért veszi az irányt Izrael felé, hogy Jézus Krisztus földi tevékenységének helyszínein, Isten fiának lába nyomán járjon, s felidézze megváltója életét és kereszthalálát. A szentföldi látogató kevés eredeti emlékre bukkan. Egy idő után aztán kevésbé érezzük fontosnak, hogy a jelzett helyen, avagy kétszáz méterrel odébb történtek-e a szentírási események. Az ember fia már nem azt mérlegeli, hogy a Getszemáni-kert mai olajfái állhattak-e az ókorban, és hogy Jézus erre, a kerítéssel

a Kert kapun, hogy a sírhoz menjenek. Amikor odaértek, látták, hogy a követ valaki elmozdította, és a holttest sem volt bent. Két férfi jelent meg, s így szólt: „Ne féljetek! Feltámadt, nincs itt! Menjetek, mondjátok meg a többieknek is!”, Emlékezetes nap következett: ez volt az első húsvét!

Igen, érdekes érzés ez! Először riadtság, félelem, majd megnyugvás, béke, öröm. Húsvét öröme, az Első Vasárnap öröme! Jézus feltámadt! Jézus feltáma-

dássa, a világ legmegrendítőbb, a történelem egyedülálló eseménye csendben történt. S éppen ez a legnagyobb esemény rá a tanú, hogy egyetlen feltámadás sem történik látványosan, hanem csendben, de megállíthatatlanul. A lelki életben is ez a törvényszerűség

óvott, zsebkendőnyi földdarab sarkában álló sziklatömbre borulva imádkozott-e elfogása előestéjén. A lényeges mindinkább az lesz, ami a szemnek láthatatlan: a bizonyosság – avagy hit –, hogy a világ e szegletén történtek azok az események, amelyek sokak számára szentté teszik ezt a vidéket. Egy szentföldi zarándoklat elmélkedésre hív. Isten fia a földre jött, emberré lett, közöttük élt, megfeszítették, meghalt, és eltemették... de harmadnapra feltámadt. Húsvét tájékán leginkább ezek a gondolatok jutottak eszembe, amikor felelevenítettem az elmúlt évi szentföldi utunkat. Megrázó élmény volt a Szentsír megpillantása. Hosszú sorban állás után beléptünk a szépnek alig mondható kis kápolnába, ahol haláimát mondhattunk a feltámadásért. A feltámadás! Ésszel fel nem fogható esemény. Történetét a Szentírásból ismerjük. Az asszonyok azt tervezték, hogy vasárnap reggel első dolguk lesz, Jézus megfelelő temetéséről gondoskodni. Pirkadatkor felkeltek, kiosontak

valószínűleg meg. Ma is vannak nagy megtérések, de ezt nem kiáltják világgá az újságok. Az irgalmas szamaritánus ma is járja a világ országútjait, csak nem kísérik főtörőporterek. S ez a gondolat képes új optimizmussal eltölteni csüggedt lelkünket ezekben az időkben, amikor úgy tűnik, hogy jórészt csak halál vesz körbe minket és nem feltámadás. De hiszem, hogy nem így van, csupán tiszta szem kell hozzá, hogy meglássuk: Krisztus ma is feltámad, és itt áll közöttünk! A kérdés csak az, hogyan képzeljük el őt. Mert az igazi húsvét nem az üres sírral kezdődik, hanem amikor Jézus valami módon, titokzatosan beleszól az életünkbe. Egy sajátos énközpontú életbe, melybe Jézust csak egyszer-kétszer engedjük be, akkor is csak életünk pereméig. Az igazi Húsvét ott kezdődik, ahol Jézus a zárt ajtóknak ellenére megjelenik középen, életünk közepén, és így szól: „Békesség nektek!” – mert ebben a békességben maga Jézus van jelen!

Rácz Jánosné

Túrmezei Erzsébet HÚSVÉT HAJNALÁN

*Alig várták, hogy jöjjön a reggel,
s most bánatosan, illatos kenetekkel,
sírva sietnek a sír felé hárman,
epesztő, emésztő, roskasztó gyászban.
Ím ébred az élet és támad a nap már.
A madarak kara csak egy fénylő sugarat vár,
és csattog az ének száll által a légen
fel, fel az ég felé... Csak úgy, mint régen.
Jaj, az a régen! Ne fájna az emlék?
Mikor a Mester elöttünk ment még,
és ajkán az élet igéi fakadtak
a szomjazóknak a fáradtaknak!*

*Volt-e valaha riasztóbb álom,
mint ez a három nap, ez a három:
mikor, aki folyvást csak életet mentett,
vad, gyilkos kezek fogják meg a Szentet,
viszik diadallal a főpap elébe,
rágalmat, gúnyt vágnak a tiszta szemébe,
és suhog a korbács és csattog az ostor.
Hol, aki megvédjé, a hős, az apostol?
És az Atya hallgat? – Mély csend ül az égen
s most hajnallik újra csak. Úgy... úgy mint
régen.*

*Hogy hurcolták! Mint egy gonosztevőt.
S még volt, ki gúnylással nevette Őt,
amint a tövistől a vére kicsordul,
s úgy kell felemelni az utcai porbul.
Köpdösve, gyalázva a fára szegeztek,
de Ő ugyanaz volt, ott is szeretett még,
ott fenn a kereszten anyát és poroszlót:
könyvet hullajtót és gyilkos sebet osztót.
Ó, jaj, a halálig, mindig szeretett!
Viszik az illatozó kenetet,
és sírva sietnek a sír felé hárman,
nagyapóteki gyásszal húsvéti sugárban.*

*Hogy látnak szemükben keserű könnyekkel,
milyen csodálatos ez a reggel.
A pálmafák két szegélyén az útnak
súgva-búgva valami titkot tudnak.
A virágok át harmatkönnyeken
már látják felragyogni fényesen
az élet napját, s azt hirdeti minden:
A sírban nincsen! A sírban nincsen!
Ők mégis mennek. Gyászolva, sírva.
Betekinteni egy üres sírba,
az angyal előtt döbbenve megállni:
feltámadott, élő Mesterre találni.*

*Húsvétkor, ha nincs még húsvéti szíved,
a nagyapótekit vedd, vedd és vigyed
könyvesen, aggódón bánva, amint van,
s keresd a Krisztust, keresd a sírban!
Nem, úgysem fogod megtalálni ottan.
Eléd fog állni feltámadottan.*

„LÁNGTENGER KELL AZ EGÉSZ MAGYAR FÖLDRE IMÁDSÁGBÓL, HITBŐL ÉS ENGESZTELESBŐL.”

AZ A 24 ÓRA

Mikor az ember találkozik, együtt van egy jó ismerősével, barátjával, az mindig jó érzéseket táplál szívének, lelkének. Ha ez a találkozás, ez az együttlét az Úrral történik, akkor az mennyivel nagyobb érzéseket táplál. 24 órát az Úrral tölteni, vele lenni. Talán esetleg soknak is tűnhet. Egy egész nap. Vele megélni a sötétedést, vele megélni a virradást. Vele lenni éjszaka és vele nappal. Éjjel – nappal.

Felemelő érzés. Felemelkedni hozzá, és letékinteni önmagamra, aki ott térdel előtte, szótlánul a csendben. Most nem tenni semmit, csak lenni és lenni. – Pedig lehetne énekelni, imádkozni, zsoldárt zengeni, hiszen azt is megérdemli. De most nem! Most, csak vele lenni. Most nem szólni, csak Őt hallgatni, a csendben Őt meghallani, térdelve vele lenni. És ha álom szememre ül, egy-két percre szenderedni, de akkor is vele lenni. Sokat szoktam hozzá térni, életemben tőle kérni, hozzá sokat beszélni, talán sokszor hálás lenni. De most hagyni Őt beszélni. Most egészen rá figyelni. Nem kérni, csak őt nézni, némán, csendben vele lenni. És Ő szól is, de nem a Mennyből, hanem innen a szívemből. Onnan mélyről, a síri csendből, mesél nekem életemről. Nem utasít, nem is kérlek, csak elmeséli szeretettel. És a szívem dobban, nagyot dobban, mikor elmondom már szóban: Bocsság meg nekem, Istenem, mert vétkeztem ellened! És Ő most is, most is csendben, beszél hozzám szeretetben, mintha minden rend-

ben lenne. Most már nem is számít semmi, csak az Úrral vele lenni. Ottan a csendben, de ott is ahol nincs mindig minden rendben, ottan az egész életemben.

Mikor aztán hazatértem, kicsi lányom fut elém, kérdést hamar feltesz nekem: Ugye most már úgy lesz minden, mint régen? Nem! Volt rá feleletem. Attól jobb lesz, mint előtte, mert az Úrral beszélgettem, csendben..., ottan a sok pislákoló gyertyafényben.

Pécsi József

AZ ÚR 24 ÓRÁJA A MEGTESTESÜLÉSSEN

„Oly sok ember imáját nem szabad alábecsülni!” – olvashattuk Ferenc pápa idei nagyböjti levelében a felszólítást, melyben arra kért minden katolikus közösséget, szerte a világon, hogy – a tavalyi évhez hasonlóan – 2015. március 13-án és 14-én szentségimádás és lehetőség szerint, 24 órás virrasztás keretében imádkozzon a békéért. Templomunk válaszolt erre a hívásra, és a debreceni plébániák között úttörőként 24 órán keresztül tartó találkozást szervezett az Úrral.

A nyitó szentmisét és a keresztutat követően éjfélig a Szent László plébánia TAIZE imacsoportja, majd pedig dicsőítő imaóra segítette az Oltáriszentség előtti hódolatunkat. Ezután a békéről szóló elmélkedések vezettek át minket az éjszakai virrasztásba. A csendes imádkozás egészen szombat délig tartott, amikor is Jézus keresztre feszítésének órájában különleges nagyböjti keresztúton vehettek részt az elmélyedni vágyó hívek. Délután három órakor, az Isteni Irgalmasság Órájában, engesztelő imaórárt, majd pedig öt órakor elmélkedéssel összekötött rózsafüzér imádságot tartottunk. Mindkét napon több alkalommal volt gyónási és beszélgetési lehetőség. Az Úr 24 órája szentmisével zárult.

A programok megmutatták, hogy milyen sokféle módon lehet az Istent imádni, vele kapcsolatba lépni. Ezúton szeretném megköszönni mindazoknak a munkáját, akik valamilyen módon részt vállaltak ezen bensőséges „kommunikáció” elősegítésében. Isten fizesse meg szolgálatukat! Azonban úgy gondolom, hogy az igazi nagy találkozások, a legszebb beszélgeté-

sek a Mester és a tanítvány(ok) között csendben, az Oltáriszentség tiszta fényénél zajlottak. Ezt a földöntúli csendet lehetett meghallani, mikor beléptünk egyedül vagy csoportunkkal a templomba, hogy egy fél órát - órát, vagy akár egy egész éjszakát együtt töltsünk az Úrral. És mindig több szív szólt egyszerre az Úrhoz, mindig többen imádkoztak az Oltáriszentségnél, még a késő éjszakai és hajnali órákban is. Szavakkal nehezen kifejezhető, különleges pillanatok voltak ezek számomra, de úgy gondolom az egész közösségünk számára.

A Jó Isten hallgasson meg minden imát, melyet papírra vetve, egy gyertya meggyújtásával, elénekelve, kimondva vagy kimondatlanul e 24 óra alatt intéztünk az Úrhoz; minden olyan kérést és hálaadást, melyek templomunk vagy az ott-hon csöndjében, a szív csöndjében

hangoztak el.

Jó volt Veletek lenni, jó volt az Úrral lenni!

Kiss Edina Erzsébet

VIRRASZTÁS

Szívünkben óra ketyeg feléd.
Hallod? Keresünk irgalomért!
Megszenvedett Közbenjárónk,
A Negyvennapos Böjtidőben
Hozzád fel az égig kiálltunk!
Utunk Te mutasd! Híveid vagyunk.
Kicsik és nagyok többféle csoportok:
Imádkozó fohászoló emberek,
Gyertyát gyújtó remegő kezek,
Megtört gyarló porszem lelkek,
Most már mindig Téged követnek.
Óh, megbocsátó örök Istenünk,
Szüntelenül legyél mi velünk.

Itt, ez a huszonnégy imaóra
Volt, földi Irányítónk óhaja!

Ennek a szép napnak töredék részét így
éltem meg.

Szűcsné Irma

AZ IRGALMASSÁG ÓRÁJA

Uram!

Mi mindannyian nyitott könyv vagyunk előtted. Belelátasz szívünkbe, lelkünkbe, ismered gondolatainkat. Adj nekünk alázatot, bölcsességet, tisztánlátást, hogy minden körülmények között felismerjük a Te akaratodat! Kérjük, hogy olyan megtisztult lélekkel tudjunk engesztelni, ahogyan Te várod tőlünk.

Ezek a szavak vezették be az **Irgalmasság Rózsafüzérének** imáját a rendhagyó engesztelő imaórán, amit 2015. március 14-én **délután 3 órától az Irgalmasság órájában** tartottunk templomunkban.

Miért szükséges, hogy ezt a rózsafüzért imádkozzuk? Mit közvetít az Irgalmas Jézus Kép? Miért fontos az Irgalmasság Órája, Jézus halálának órája? Milyen kapcsolat van az irgalmasság és az engesztelés között?

Az Irgalmasság Rózsafüzér szövege eltér az ismert rózsafüzérek imáitól. A nagy szemeknél a következőt mondjuk: *„Örök Atya, felajánlom neked szeretett fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak testét és vérét, lelkét és Istenségét, engesztelésül bűneinkért, és az egész világ bűneiért!”* A kis szemekre pedig ezt a fohászt ismétljük: *„Jézus fájdalmas szenvedésért irgalmazz nekünk és az egész világnak!”*

A világban körülnézve érezhetően egyre

inkább zűrzavar uralkodik. Ami tegnap biztosnak és rendíthetetlennek tűnt, holnapra meginog; amiről úgy gondoltuk, soha nem történhet meg, megtörténik; ami eddig szép volt és jó, hirtelen más megvilágításba kerül. Az értékek a társadalomban egyre inkább relativizálódnak.

Jézus azt mondja, a ti igenetek legyen igen. Vajon ki az, aki a zűrzavart okozza? Ki az, aki megtéveszt, felforgat, összekuszál, félrevezet, bűnbe visz? Ki az, aki el akar bennünket távolítani a keskeny útról? A keresztényellenes „agresszió” mind fizikai szinten, a Közel-Keleten, mind morális szinten a nyugati társadalmakban, egyre inkább megmutatkozik. A Gonosz Isten-ellenes és ember-ellenes „agresszióját” mindannyian látjuk és tapasztaljuk, miközben keressük a helyünket és az útmutatást.

Keresztényként tudjuk, hogy Kinél találjuk meg a biztonságot és a reményt, ki az, aki az egyedüli Út, Igazság és Élet, a végtelen Irgalom forrása. Azonban Ő nemcsak menedéket, hanem feladatot is ad nekünk: ahhoz, hogy irgalmát kioszthassa, de azt előbb kérni kell! Kérjétek, és kaptok, keressetek, és találtok, zörgessetek, és ajtót nyitnak.

Isten arra hív mindannyiunkat, hogy engeszteljünk és forduljunk az Ő Irgalmához, hogy megbocsátást kérjünk nemcsak

a magunk, hanem mások bűneiért is, velük és helyettük. Hogy útmutatást és irgalmat kérjünk minden bűnösnek, különösen azoknak, akik ezt nem teszik meg, és talán nem is fogják megtenni. Jézus minden szentmisében megújuló kereszthalála a tökéletes engesztelő áldozat, ami által a zavarosságból rend lesz, a görbe kiegyenesedik, a seb beforr, a lélek megújul. A szívből feltörő víz és vér a Kapu, ahogyan az Irgalmas Jézus képen láthatjuk, ahová nap, mint nap el kell hoznunk szereteteinket ugyanúgy, mint ellenségeinket, bűneik bocsánatáért. Ha családjainkban széthúzást érzünk, ha nemzetünket sodródni látjuk, ha a világban felfordulást tapasztalunk, merjünk Szent Fausztina nővérhez társulva fohászolni: *„Jézus fájdalmas szenvedésért irgalmazz nekünk és az egész világnak!”* Jézus ígérete mindannyiunkat hív:

„Azokat a lelkeket, akik ezt a rózsafüzért imádkozzák, már életükben körülöleli irgalmam, különösen pedig haláluk óráján. (Napló 754) Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik, egész életükben megoltalmazom, mint gyengéd anya óvja csecsemőjét. Haláluk óráján pedig nem bírójuk, hanem irgalmas megváltójuk leszek.” (Napló 1075)

Szólláth Aliz

GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY ÜNNEPE

Március 25-e Jézus Szeplőtelen Fogantatásának Ünnepe. A Megtestesülés-templom Búcsúja. Ez egy templom címének, védszentjének az ünnepe.

Az ünnepi szentmisét idén Dr. Krakonperger Zoltán atya végezte. Ő segítette felidézni, hogy mit is jelent a Megtestesülés titka. Ez az ünnep: Isten Fiának Mária Szűzi méhében való fogantatásának ünnepe. Kilenc hónappal Jézus születésének előtti nap, melyen Gábor főangyal megvitte Názáretbe, Máriának a megtestesülés örömhírét. *„Az angyal belépett hozzá és így szólt: Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Az Úr van Teveled! Áldottabb vagy te minden asszonynál!”* Lk. 1,28.

A mai ünnep arra tanít bennünket, hogy Jézus Krisztus emberré lett a boldogságos Szűz Mária által. Az Isten Méltónak találta a Szűzanyát arra, hogy Jézus emberré legyen. Ez Isten kinyilatkoztatása, mint ahogy minden ember élete kinyilatkoztatás, egy üzenet. Az ember meri e kinyilatkoztatni a vallási meggyőződését? Hiszen mindaz, amit gondolunk, cselekszünk az üzenet mások számára. Vajon

mi jó, vagy rossz üzenetet nyújtunk azok felé, akik körülvesznek bennünket? Isten minden embert jónak teremtett és a bennünk lévő képességek, tulajdonságok jók, csak az a kérdés, hogy ezeket jóra tudjuk e használni. Isten az emberek iránti Végtelen Szeretetének a jele, hogy Jézus Krisztust, mint embert Megváltóként engedett közénk. Isten test szerint is közénk jött, ez a nagyszerű számunkra hiszen Isten Test szerint is jelenvaló lett, a bűnt kivéve.

Jézus az ember egyedüli útja a boldogsághoz, hiszen Isten által akar bennünket Üdvösségre juttatni. Az embernek ettől folyamatosan örvendezni kellene, hiszen Isten életet adott Jézus Krisztus által az embereknek. Minden egyes embert meghív Isten az örömré, és az Ő követésére, mind egy honnan jövőnk, és milyen gyarlóságokkal küzdünk, és akár vissza is esünk a bűnbe, Isten akkor is szeret és folyamatosan nyújtja a Megváltó szeretetét számunkra. Csak az utasítja vissza ezt a szeretetet, aki nem ismeri Önmagát, aki nem ismeri fel, hogy mire is van szüksége, és aki nem hiszi Istent. Hitem misztériuma a foganta-

tás, Krisztus fogantatása. De ne féljünk ettől a misztériumtól, hiszen ez Isten ígérete szerint Üdvösségünk, és boldogságunk. Ebben a Misztérium megértésében is segítségünkre van az Élet adó Szentlélek. Mely nagy értelemmel, erővel, lendülettel halmoz el bennünket, csak engedjük, hogy munkálkodjon bennünk, mert a Szentlélek, jobban dolgozik bennünk, mint mi azt gondolnánk. Csak kérjük, és legyünk Rá nyitottak!

„A Szentlélek száll rád és a Magasságbeli ereje megárnnyékoz téged.” Lk. 1,35.

A templomunk búcsú-ünnepe, a templom, a közösség kezdetének az ünnepe is. A Fogantatás is a kezdete hitünknek, megváltásunknak. Örvendezünk ennek, és adjunk halát közösségeinkért, egyházközségünkért. Isten szolgálatra, szeretetre hív bennünket, Örömhírének hirdetésére, megosztására, és továbbadására. Merjük a Feltámadás örömét várni, merjük engedni, hogy Krisztus feltámadjon bennünk is hús-vétkor, és egy új élet kezdődjön el bennünk is, mely az Üdvösség felé vezet. Amen.

Jakab Zsuzsanna

„NAGYBÖJTI TISZTÍTÓKÚRA”, AVAGY TAVASZI TEMPLOMTAKARÍTÁS ÉS JÁTSZÓTÉRRENDEZÉS

„A nagybőjt nem fogyókúra, inkább olyan, mint egy tavaszi nagytakarítás: tisztán, frissen, fellélegezve lépünk a tavasz – a Húsvét, a feltámadás ünnepe elébe” – olvastam a minap az interneten.

És valóban, lelkünk tisztaságához hozzátartozik, hogy életünkben, így a közvetlen környezetünkben rend legyen. Egy ilyen „nagybőjti tisztítókúrára” invitáltuk közösségünk minden tagját, hogy templomunkat, Isten házát és annak környezetét széppé, tisztává tegyük Húsvétra.

Azon a napsütéses márciusi szombaton több mint hatvan fő sürgött-forgott a templomban, az udvaron és a plébánián, lapáttal, tisztító rongyokkal, vödörrel a kezében. Szép közösségi élmény volt ez! Mindenki megtalálta a pontosan neki illő munkát, amellyel hozzájárulhatott, hogy templomunk és közösségi tereink méltóképp fel

legyenek készítve a Feltámadás ünnepére.

Az idén egy különleges előkészítő feladat is hozzátartozott a munkához, hiszen egy sikeresen elnyert TÁMOP-5.5.4-13/2-0075 pályázat keretében megújul templomunk játszótéren. A korszerű, az európai uniós szabványoknak megfelelő új játékokat Húsvét után vehetik majd birtokukba kicsik és nagyobbak, egész közösségünk örömeire.

Szép volt ez az „alternatív” közösségi nap, hiszen alkalmunk nyílt arra, hogy most mi tegyünk szolgálatot, hogy a Jó Istennek kicsit visszaadjunk abból a sok jóból, amellyel Ő már oly sokszor megajándékozott minket az Ő házában. Hisszük, hogy ezen különleges „nagybőjti tisztítókúra” után nem csak Megtestesülés Templomunk, hanem a lelkünk is kicsit fényesebb lett.

A Szervezők

„URAM JÓ NEKÜNK ITT LENNI” (MT 17,4)

Akárcsak a tavalyi évben, most is részt vettünk a templom és az udvar takarításán, amihez az Úr is jó időt adott. Nem is tehetjük meg, hogy nem megyünk el, mert Andris, a legkisebb fiunk miután meghallotta, hogy takarítani lehet a templomban, állandóan jönni akart felmosni és sepregetni. Így aztán, arra gondolva, hogy mennyi gyerekvigyázó is lesz itt (akik még nem is tudják, hogy gyerekvigyázók), elhoztuk mind a három gyereket. Azt kell, hogy mondjam, ez a délelőtti jobban sikerült, mint egy bármilyen kirándulás, hiszen nekik itt voltak a barátok, a felmosó és a traktor, (azóta is emlegetve vannak), nekünk pedig a közeli

barátok és a távoli ismerősök, akikkel közösen szépíthettük a közös lelki gazdagításunk színterét. Mindenki talált magának munkát, nem kellett keresni. Ha cölöpöt kellett elvinni, akkor legalább 3 jelentkező volt és sorba kellett állni érte. Volt, aki csak úgy beugrott és csak úgy, felgereblyezte az előkertet. Volt, aki két szemézteti látogatás között nézett be. A józai hívek pedig megmutatták, hogy kell szakszerűen használni a láncfűrész. Mottónak ezt is választhattuk volna: Uram, jó nekünk itt lenni, hiszen közösen törekedtünk a szépre, a jóra, nagyon jó hangulatban. Tudtunk egy kicsit egymással beszélgetni, meghall-

MISEREND NAGYHÉTEN

MEGTESTESÜLÉS

HÉTFŐ (gyóntatás)	18 óra
KEDD (gyóntatás)	18 óra
SZERDA (gyóntatás)	18 óra

NAGYCSÜTÖRTÖK

OLAJSZENTELÉSI MISE (Szent Anna Székesegyház).....	10 óra
UTOLSÓ VACSORA EMLÉKE (gyóntatás)	18 óra

NAGYPÉNTEK

URUNK SZENVEDÉSÉNEK ÜNNEPLÉSE - PASSIO	18 óra
---	--------

NAGYSZOMBAT

HÚSVÉTI VIGILIA – KRISZTUS FELTÁ- MADÁSA (ételszentelés)	20 óra
---	--------

HÚSVÉTVASÁRNAP

(ételszentelés)	11 óra
HÚSVÉTHÉTFŐ	11 óra

JÓZSA

NAGYCSÜTÖRTÖK

UTOLSÓ VACSORA EMLÉKE	18 óra
-----------------------------	--------

NAGYPÉNTEK

URUNK SZENVEDÉSÉNEK ÜNNEPLÉSE - PASSIO	18 óra
---	--------

NAGYSZOMBAT

HÚSVÉTI VIGILIA – KRISZTUS FELTÁMADÁSA (ételszentelés)	18 óra
---	--------

HÚSVÉTVASÁRNAP

(ételszentelés)	9 óra
HÚSVÉTHÉTFŐ	9 óra

1 + 1%

Tisztelettel kérjük, hogy személyi jövedelemadója első 1 %-ával a Megtestesülés Plébánia mellett működő alapítványunkat támogassa!

Az alapítvány neve: A Család a Jövő Alapja
Közhasznú Alapítvány
Adószámunk: 18569364-1-09

Jövedelemadója másik 1%-ával a Magyar Katolikus Egyház célkitűzéseit támogassa!

gatni a másikat, segíteni egymást, ami a hétköznapokban nem mindig sikerül. Én főleg a lépcsőfeljáró alatti régészeti lelőhelyet takarítottam ki (amit természetesen Andris mosott fel csillogó szemekkel), eközben rengeteg mindent találtam, amit már régen ki kellett volna dobni. Valahogy olyan nagybőjti, mert ez az időszak nemcsak a templom, a ház, hanem a mi belső takarításunkról is szól, itt az ideje a belső megújulásnak. Kívánom, hogy mindenki fel tudjon készülni belsőleg is, hogy méltóképpen vegyünk részt Húsvét ünnepén! 2015. március 18.

Németh Tibor

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Tel.:** 52/535-735 **e-mail:** iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRZHANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal.

4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rác Jánosné Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com